

Ægteskabet – hvad er det lige med det papir?

Af Allan Graugaard Nielsen, sognepræst

Ægteskabet

– hvad er det lige med det papir?

Af sognepræst Allan Graugaard Nielsen

For mange mennesker er ægteskabet et yndet mål for morskab og opfattes lidt som en joke. Det kan underholdningsindustrien godt lide at puffe lidt til. »Til ægteskabet os skiller!« lød titlen på en filmkomedie. En stand up-komiker rejste rundt med denne vits: »Første del af vores ægteskab var meget lykkeligt. Men så, på vej hjem fra kirken ...«

Statistikken viser tydeligt, at flere og flere springer vielsen over og flytter sammen uden at gifte sig. Det kan der gives flere grunde til:

- 1) Det har ikke længere så stor betydning i forhold til den sociale trykthed, om man har papir på hinanden eller ikke. For eksempel er det økonomisk set blevet lettere at leve alene som kvinde. Der bliver også hele tiden arbejdet på at forbedre ligestillingen mellem mænd og kvinder i forhold til børnene, når forældrene ikke er gift.
- 2) Nogle springer brylluppet over, eller udsætter det på ubestemt tid, fordi de synes, det er for dyrt. Ambitionerne er høje, og en bryllupsfest med det hele koster mange penge i dag. Og mange forbinder det at gifte sig med at holde en stor fest – i hvert fald hvis det skal foregå i kirken.
- 3) Det spiller også en rolle, at de kirkelige traditioner for mange danskere ikke længere er en selvfølge. Det kan ses af de nyeste tal fra Danmarks Statistik. Antallet af kirkelige vielser faldt fra 18.172 i 2000 til 10.956 i 2010 (i samme periode faldt antallet af borgerlige vielser fra 20.172 til 17.538). Når kirken kommer på afstand, mister vielsen sin selvfølgelighed.

4) Afstanden til kirken betyder også, at man ikke længere anser det for syndigt at leve sammen uden at være gift, sådan som den almindelige opfattelse var »i gamle dage«. Opgøret med de gamle traditioner betyder i det hele taget, at der kommer en anden forståelse af, hvad vielsen er for en handling. Den anses ikke længere for vigtig som indgang til samlivet.

For mange unge er ægteskabet noget, der hører til i den mere vel-etablerede fase i livet. De har svært ved at se, hvilken forskel et »stykke papir« skulle have for kvaliteten af deres samliv. Mange opfatter argumenterne for ægteskab som meget gammeldags. Det er fromt og smukt, og det virkede for forældrene. Men det giver ikke rigtig mening i den virkelighed, de ser omkring sig.

1. Aktivitet – Dobbeltcirkel

Deltagerne stiller sig op i to cirkler med front mod hinanden, så der dannes en dobbeltcirkel. Deres samtalepartner er den person, de står over for. De skal nu have stillet nedenstående spørgsmål, og når de har diskuteret første spørgsmål, rykker den yderste cirkel en plads til højre, så de får en ny makker. Som en ekstra tilføjelse kan man give hver person 1 min. taletid for på denne måde at sikre, at alle kommer lige meget på banen. I så fald kan underviseren bare sige, at den inderste cirkel begynder, og når han/hun siger til, er det personerne i den yderste cirkels tur.

1) Hvad tænker du om ægteskabet?

- 2) Kunne du godt tænke dig at blive gift engang?
- 3) Hvad tror du, den almindelige dansker mener om ægteskabet?

Forskellige forståelser af ægteskabet

Som de gamle forstod det

Denne tidligere nævnte udvikling er dårligt nyt for parrene, fordi nogle af de gode værdier i det at være gift går tabt. Og det er også dårligt nyt for det store fællesskab, eftersom familien altid har været en grundpille i samfundet. Årsagen til det ændrede syn på vielsen findes i to stikord. Det ene er opgøret med gamle autoriteter. Det er andet er individualisme. I gamle dage var kirkebrylluppet en kollektiv måde at vise offentligheden på, at nu er vi sammen. I dag har vi ikke længere brug for at vise vores parforhold frem, for vi tænker meget mere som individer end som kollektiv. Vores parforhold er vores private sag og kommer ikke de andre ved. Hverken hvilke rammer vi giver det, eller hvor længe vi lader det vare.

Det tænkte man meget anderledes om i de gamle samfund. Her var vielseshandlingen og de dertil hørende festligheder en måde at markere over for omverdenen på, at nu blev der stiftet en ny familie. Det var vigtigt, fordi man forstod, at **familieenhederne var de byggesten, et samfund blev bygget med.** Denne tanke afspejles allerede

i den bibelske skabelsesberetning, hvor det slås fast, at en mand skal forlade sin far og mor og holde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød (1 Mos 2,24). Det er bemærkelsesværdigt, at disse gamle bibelord den dag i dag indgår i det kirkelige vielsesritual mellem mand og kvinde.

I denne forståelse er der en klar tilkendegivelse af, hvad der var den egentlige betydning af ægteskabsindgåelsen. Vielsesattesten var ikke blot en kontrakt på kærligheden imellem to mennesker, men den var papir på en aftale imellem en mand og en kvinde om, at de nu indgik et samarbejde om at skabe sådan en byggesten, som familien og hjemmet var. Så længe mennesker har vidst, at det var praktisk og nødvendigt at leve sammen i et fællesskab, har de også vidst, at grundpillen i fællesskabet var den enkelte familie. I alle kendte samfund har denne pagt været omgivet af værdighed og respekt, fordi den samtidig var garant for samfundets fremtid. Derfor er der ikke noget overraskende i, at det også afspejler sig i den bibelske vejledning for samlivet.

Nye tider

Specielt i den vestlige kultur er det i de senere årtier blevet mere og mere almindeligt, at parrene bare flytter sammen, får børn og udadtil lever, som om de var ægtefolk. Parforholdet er blevet en privatsag, som egentlig ikke rigtig kommer de andre ved. Statusmæssigt gør det ikke den store forskel, om man

er gift eller ugift. Man er, hvad man er, i kraft af sig selv og ikke i kraft af ens familie eller civilstatus. Økonomien er heller ikke længere en motivation for at være gift. Den personlige frihed er derimod en motivation for ikke at være det.

Er det da ikke rimeligt at sige, at ægteskabet som social kontrakt er forældet? At det er en af de ordninger, der var nyttige engang, men ikke er det længere? Jo, det er det helt sikkert. Der er heller intet forgjort i, at en institution som ægteskabet ændrer betydning i takt med, at de sociale forhold i samfundet ændrer sig. Man kan sagtens forestille sig, at det ligefrem ville medføre en fornyelse af livskvaliteten i det at indgå i et forpligtende parforhold. Det skete i princippet allerede, da det blev almindeligt at gifte sig med den, man gerne ville have, i stedet for med den, ens forældre valgte til en. Det gav mange flere ægteskaber en dimension af lykke og livskvalitet, som man ikke før regnede med som en del af dagsordenen.

Men det stoppede ikke her. For næste skridt blev drømmen om et forhold båret af »den rene kærlighed«. Set ud fra et romantisk perspektiv følte mange det som en falliterklæring at skulle give hinanden dette løfte i mange menneskers påhør. Det lyder rigtig smukt, men alt andet lige lægges vægten på den personlige frihed. Og desuden på et meget optimistisk menneskesyn. Det ville være lidt mere nøgternt at erkende, at det ikke er offentlig-

gørelsen af et forpligtende løfte, der tager vitaliteten ud af kærlighedsforholdet. Det kan den indbyggede mulighed for at gå sin vej gøre mindst lige så godt.

2. Aktivitet – Rollespil

Denne aktivitet er et rollespil, hvor deltagerne skal deles op i grupper á fire personer. Disse fire personer skal forestille sig, at de er to par. Det ene par er gift, det andet par er ugift, da de mener, ægteskabet er noget pjat. Deltagerne skal nu finde på en lille sekvens, hvor de på et sted, de selv bestemmer, kommer til at diskutere for og imod ægteskabet. På denne måde tvinges deltagerne til at forholde sig til argumenter både for og imod.

Frihed kontra tryghed

Det er svært for moderne mennesker at affinde sig med, at et lykkeligt parforhold nu engang **forudsætter afgivelse af personlig frihed**. Der må være en sund balance imellem behovet for personlig frihed og viljen til at give afkald på samme personlige frihed for den andens skyld. Ellers vil kriserne dukke op næsten som en naturlig lov. Misundelse og magtkampe vil vrimle op af jorden og spolere den fortrolighed, der er en forudsætning for et sundt og godt samliv.

Når dette ønske om ikke at give afkald kombineres med bevidstheden om, at man bare kan gå, hvis det bliver for tungt, bliver det noget nær gift for stabiliteten i parforhol-

det. Det er nu engang enklere at bryde et privat løfte, når man føler, ting har forandret sig, end et løfte, der er givet i vidners nærvær under højtidelige former. Det er en af velsesattestens vigtige funktioner at give en stabilitet, som det mundtlige løfte ikke har i sig på samme måde.

Så kan man sige, at det måske slet **ikke er i tidens ånd, at parforhold skal være livsvarige**. I så fald er kirkevielsen ude af takt med tiden, for her afgives der højt og tydeligt et løfte om livslang kærlighed og troskab. Hvis det er det, der afholder moderne unge fra at gifte sig ved indgangen til deres samliv, ligner det en manglende tro på, at de kan gennemføre det projekt, de planlægger. Når to mennesker lover hinanden troskab, må vi tro, at de gør det i håb om, at det kan blive for livet. Om det er til stede som en skjult dagsorden, at det er lettere at slippe ud af forholdet, hvis der ikke er papir på det, kan ingen i sagens natur vide. Vi må bare konstatere, at det rimer med det moderne menneskes krav om personlig frihed. Et kvalificeret gæt kunne være, at dette ønske om frihed har gjort nogle samliv kortere, end de ellers kunne have været. Et nej til at binde sig med papir er i sig selv et lille signal om, at man gerne vil holde en bagdør åben – uanset hvor smukke ord man siger til hinanden.

Det siger sig selv, at denne »privatisering« af samlivet ændrer familiens samfundsmæssige betydning. Over for andre fremstår man ikke som par, men som enkeltindivider, hvad der blandt andet afspejles i, at færre af

dem, der gifter sig, vælger at få fælles efternavn. Det afspejler en udvikling i retning af, at vi gør mindre af hensyn til andre og mere af hensyn til vores egne interesser og målsætninger. Vores optagethed af vores eget livsprojekt gør, at vi forpligter os mindre på hinanden.

Det har en pris. Både fordi trykgheden ved forpligtende fællesskaber i sig selv er en livskvalitet, og fordi det automatisk kommer til at betyde, at vi stiller større krav til vores partner. Vi belaster samlivet urimeligt, når vi bygger det på det smalle fundament, som hedder opfyldelse af egne drømme. Når det hovedsageligt bygges på, hvad den anden kan give mig, og hvad jeg får ud af det, bliver det meget sårbart.

Det er ikke kun et spørgsmål om papir eller mangel på samme. Men det er også det. Vielsen signalerer en offentlighed om samlivet, som også indeholder en erkendelse af forpligtethed over for en større kreds end én selv og partneren. Det gør fundamentet bredere, og samlivet mindre sårbart. Hvor der er en kristen livsholdning inde i billedet, er denne forpligtethed også – og først og fremmest – rettet mod Gud. Set ud fra et kristent perspektiv er det den mest indlysende grund til at få papir på sit samliv. Vi skal nu se nærmere på, hvad Bibelen og den kristne tradition har at sige om emnet.

3. Aktivitet – Den varme stol

De to følgende historier læses op for deltagerne:

Maria er 20 år gammel, og hun er forlovet med Tobias, som hun har været kæreste med i fire år. Tobias er hendes første kæreste nogensinde. De gik på samme efterskole og blev kærester i sommerferien efter efterskolen. Flere af Marias veninder forstår ikke, at hun tør binde sig i så ung en alder, men hun er overbevist om, at Tobias er den rette lige meget, hvad der sker.

Martin er 23 år gammel og er kæreste med Anni, som han har mødt til en af sine venners fødselsdag for et halvt år siden. De er rigtig glade for hinanden, og de er begyndt at snakke om at flytte sammen, da det på mange måder ville være meget lettere. Martin har gjort det klart for Anni, at han ikke ønsker at blive gift; kun hvis de måske engang om lang tid får børn sammen.

Efterfølgende skal to af deltagerne spille henholdsvis Maria og Martin og sætte sig op i »Den varme stol«. Nu må de andre spørge ind til de overvejelser, som de har gjort sig i forbindelse med deres valg. Det er vigtigt, at personerne i den varme stol så vidt muligt prøver at svare, som de tror, personerne i historien ville have gjort det.

Ægteskabet i et bibelsk perspektiv

Med Bibelen som fortegn

»Og så levede de lykkeligt til deres dages ende!« Sådan slutter eventyrene, når prinsessen har fået prinsessen og det halve kongerige. Det er

som så meget andet i eventyrene et udtryk for de drømme, vi hemmeligt eller åbenbart går og har. Selv om vi godt ved, at så enkelt er det ikke, forbliver det alligevel et af vores højeste ønsker: Kærlighed og samliv, der lykkes og varer hele livet. Familien er en institution, der svarer til menneskers dybest liggende behov. Det ændres ikke af, at det langtfra altid lykkes for dem, der gør forsøget. Ej heller af, at man sagtens kan leve et fuldt og værdigt liv som single.

Familien som institution svarer også til det kristne syn på samlivet mellem mand og kvinde. Bibelens første blade bekræfter vores erfaringer: Vi er skabt til at leve i fællesskab. Vi har behov for kontakt, nærhed og menneskelig varme for at opleve tryghed og føle, at vi har det godt. Vi har brug for hinanden for at føle, at vi selv er til. Det er ikke godt for mennesket at være alene, erkendte Gud, allerede, mens han var i færd med skabelsens handling (1 Mos 2,18). Og så skabte han kvinden. Han skabte mennesket som mand og kvinde, og han bestemte dem til at høre sammen og blive ét kød.

Det kristne syn på ægteskabet bygger på disse gamle ord. De fortæller, at ægteskabet er en gudgivet og gudvillet orden. I bryllupskollekten ved vielsen bedes der om, at Gud vil bevare denne sin orden og velsignelse urokket iblandt os. Jesus føjede en vigtig formaning til: »Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille«

(Mark 10,9). Det fortæller, at for Gud er ægteskabet ment som livsvarigt. Alle disse ord er givet for at beskytte ægteskabet mod opløsning.

Ægteskabet er skrøbeligt

Hvorfor er Gud i sit ord så optaget af at beskytte ægteskabet mod opløsning? Det er han, fordi ægteskabet er en af de fineste ordninger og en af de rigeste velsignelser, han har givet mennesker. Og fordi han ved, at menneskelig skrøbelighed gør det svært at leve i ægteskab. Ægteskabet bygger netop på de ting, som mennesker har så svært ved at håndtere: tillid, nærhed, troskab, hengivenhed osv. Alt det har menneskers syndighed gjort noget ved. Når vi plukker syndens frugter, mistillid, angst, ensomhed, fjendtlighed osv., gør det noget ved de fineste fællesskaber, som findes imellem mennesker; det gælder både ægteskabet og alle mulige andre fællesskaber.

Alt det gør det til en kamp at holde fast ved det hjørne af paradiset, som ethvert ægteskab er. Bibelen indeholder masser af vejledning til, hvad vi skal gøre for at værne ægteskabet imod de kræfter, der kan ødelægge det. I den vejledning er Gud altid på menneskers side. Det er han i alt, hvad der beskytter og fremmer det gode liv, som får mennesker til at blomstre og føle sig trygge i deres personlige liv og i deres liv med hinanden. Der findes ingen bibelsk begrundelse for noget, som ikke er til menneskets bedste og til berigelse af det gode samliv. Gud gav mand og kvinde at kunne

tiltrækkes af hinanden, og han gav dem at kunne opleve det helt særlige mirakel, som kærligheden imellem mand og kvinde er. Gud gav dem det seksuelle samlivs glæde, og han gav dem evnen til at drømme, beundre, give sig hen og føle trykthed og fred hos hinanden.

Alligevel er det tilladt at spørge, om den bibelske ægteskabsmoral egner sig til vor tid, og om det overhovedet giver mening, at mennesker til alle tider skal være bundet af den. For at kunne tage stilling til det skal vi se lidt nærmere på, hvad Bibelen faktisk lærer om vielsen, og hvad man på den baggrund forstår som kristen ægteskabsmoral.

Vielse og samliv

Man kan ikke finde et sted i Bibelen, der direkte siger, at man skal gifte sig, før man flytter sammen. Det forudsættes bare som en selvfølge. Det at flytte sammen og stifte et nyt hjem var i sig selv en vigtig del af vielseshandlingen. I forskellige kulturer har der været tilsvarende forskellige traditioner for, hvordan man festede i den anledning, hvilken medgift der skulle gives osv. Der har været ritualer, hvor man aflagde løfter til hinanden. Men vi skal huske, at vi ikke skal så langt tilbage i historien, før det suverænt var forældrene, der valgte ægtefæller til deres børn. Så der var ikke noget, der hed, at man bare selv kunne vælge at flytte sammen. Det har selvfølgelig haft indflydelse på, hvor bindende en ægteskabsaftale var.

I den kristne kirke har ordene i skabelsesberetningen altid været afgørende for forståelsen af ægteskabet. Det går til på den måde, at en mand forlader sin far og mor og holder sig til sin hustru – som jo selvfølgelig gør det samme. Når man gifter sig, flytter man hjemmefra. Hverken før eller siden. Det er selvfølgelig ikke et forbud imod at flytte hjemmefra og bo alene. Det var bare ikke aktuelt dengang, så det tages der ikke højde for i beskrivelsen. Det væsentlige var, at når en mand og en kvinde flyttede sammen, var det for at stifte et fælles bo og i øvrigt blive ét – med alt hvad dette fine udtryk rummer. I forhold til det er det en uorden, hvis man bare vælger at flytte sammen uden at tage den officielle del af vielsen med.

Bibelens anvisninger

Disse bibelske anvisninger har altid været grundlaget for det kristne syn på ægteskab og samliv. De har alle sammen til formål at beskytte mennesker mod de kræfter, der vil ødelægge vores liv, fordi vi nu engang er små egoister, der nemt kan komme til at gøre ting, der ikke er godt for os. En gang imellem kan vi synes, at budene tager noget fra os i stedet for at give os noget. Men som regel kan vi godt se, at det bedste for os er at følge de bibelske bud. De værner om det gode og hjælper os til at bruge livet godt og leve med hinanden i respekt. Det gælder også de bibelske bud om samlivet mellem mand og kvinde.

Her vil nogen så indvende, at mange af de mennesker, der fortæles om i Bibelen, ikke selv overholdt budene. For eksempel fortæles der flere steder om flerkoneri, og der er også saftige historier om sidespring og den slags ting. Til det er bare at sige, at alle steder, hvor den slags ting fortæles, får vi også at se, hvor meget elendighed det førte med sig. Der er ingen eksempler på, at de ting finder sted efter Guds vilje. Det viser bare, at de mennesker, der omtales i Bibelen, var gjort af samme stof som os og kunne fejle og begå dumheder og det, der var værre, imod hinanden. Det viser også, at Guds bud netop er til for at beskytte mennesker imod at begå disse dumheder.

Der er så bare det ved det, at Gud ikke tvinger nogen til at følge hans bud. De er givet i kærlighed, fordi Gud vil os det godt. Det skal vi ikke glemme, når vi i dag overvejer vores forhold til de bibelske bud og somme tider synes, de er for stramme.

Sex og ægteskab

Vi kan ikke snakke om samliv uden også at tænke på sex. Det er en anden af de indvendinger, moderne mennesker har mod den kristne ægteskabsmoral, at den er fjendtlig over for sex, når den lærer, at det kun må finde sted i ægteskabet. Der er mange gode grund til ikke at dyrke sex med mange forskellige. Det skal vi ikke behandle i denne artikel, men vi skal omkring den indvending, at hvis man nu har fundet den, man vil dele sit liv med

og agter at gifte sig med, hvordan kan det så være forkert at have sex sammen før brylluppet?

Den indvending er forståelig, men det kristne nej til det har en positiv begrundelse. Forlovelsestiden er en prøvetid, hvor man lærer kærligheden og hinanden at kende. Det er klogt at gøre det på en måde, så man endnu ikke giver sig helt til hinanden, men har frihed til at afbryde forholdet, hvis man bliver klar over, at det ikke er rigtigt. Når den kristne moral anbefaler, at man venter med at gå i seng med hinanden til efter brylluppet, er det ud fra den forståelse, at sex er noget personligt og kostbart, som man

giver til hinanden. Sex er ikke bare sjov og underholdning, men man giver noget meget vigtigt af sig selv, når man giver sig til hinanden. Der er noget værdifuldt i det, som kan mistes eller forfladiges, hvis man giver det til andre end den, man skal dele livet med i livslang kærlighed. Det er i det hele taget grunden til, at det 6. bud findes i kristendommen. Og det er grunden til, at den kristne ægteskabsmoral anbefaler at afstå fra sex i forlovelsestiden. Det gør den vel vidende, at ingen nogen sinde har taget skade af at glæde sig til noget godt, der er i vente. Tværtimod. Her må vi endnu en gang

huske, at de kristne normer er givet for at bevare Guds fineste gaver til os, ikke for at vi skal slå hinanden i hovedet med dem. Men vi skal ikke være for hurtige til at forkaste den slags ting, fordi vi ikke lige forstår dem eller har lyst til at følge dem. Vi er ikke de første, der har spurgt efter det fornuftige i den bibelske ægteskabs- og seksualmoral. Selv om vi i dag har et andet forhold til bud og regler, er det sund fornuft at lægge mærke til, hvad der »virkede« for dem, der levede før os. Ægteskab med papir og det hele havde ikke eksisteret i dag, hvis ikke det både i fortid og nutid havde bevist sin værdi som ramme omkring en mands og en kvindes samliv.

4. Aktivitet - Vurderingsøvelse

Underviseren læser et dilemmafyldt spørgsmål/udsagn samt fire mulige svar op, som deltagerne skal tage stilling til. Hvert hjørne i klassen repræsenterer et tal-kort (tal: 1-4) med en svarmulighed. En af mulighederne skal altid være »Andre muligheder«. Underviseren stiller sig i det konkrete hjørne, når svaret læses op. Herefter stiller eleverne sig i det hjørne, som de synes, beskriver den bedste svarmulighed. Hjørnet »Andre muligheder« er for de elever, der ikke synes, at nogen af de tre andre svar er gode, men selv har forslag til noget andet.

Når alle har valgt et hjørne, skal eleverne i hvert hjørne tale sammen i mindre grupper på to-tre personer. Gruppen skal blive enige om, hvilke fordele og ulemper, der er ved at vælge dette svar. Herefter interviewer under-

viseren de forskellige grupper om deres overvejelser. Hvis der er et hjørne, hvor ingen stiller sig, kan underviseren spørge deltagerne, hvordan det kan være, samt hvad konsekvenserne ville være ved at stå i det hjørne?

- 1) Hvad mener du om Bibelens syn på ægteskabet?
 1. Det er gammeldags og støvet.
 2. Det indeholder nogle gode ting, men er meget svært at leve op til.
 3. Det er også mit eget syn på ægteskabet.
 4. Andre muligheder.
- 2) Er det i orden at flytte sammen med sin kæreste?
 1. Ja, hvis man regner med at skulle giftes er det helt i orden.
 2. Andre muligheder.
 3. Nej, man skal vente, til man bliver gift.
 4. Ja, hvis man bare ikke går i seng med hinanden, er det i orden.

Vielsesattesten

Hvorfor er papiret så vigtigt? Kan det virkelig passe, at det er nødvendigt for, at vi kan leve et ret samliv for Gud og mennesker, selv om vi har lovet hinanden livslang kærlighed og troskab?

Nej, papiret i sig selv er ingen garanti for, at vi får det godt med hinanden. Men papiret er et udtryk for, at vi har lovet hinanden at ville gøre alt, hvad vi kan, for at være gode ved hinanden og hjælpe hinanden til at få et godt liv i det fæl-

lesskab, vi har stiftet med hinanden. Papiret er med til at flytte fokus fra, at jeg selv skal have mest muligt ud af det, til omsorgen for den, jeg har lovet at være noget for. På den måde er det med til at fastholde det vigtigste ved kærligheden, som meget mere handler om hengivelse og troskab end om følelsesbrus og behovsopfyldelse.

Følelsesmæssig gevinst ved ægteskab

Når vi siger »ja« ved alteret, så siger vi ja til at ville elske hinanden i medgang og modgang. Vi har lovet hinanden troskab foran Gud og de mennesker, som vi holder af. Løftet om troskab, hvor vi forpligter os på hinanden, giver tryghed ind i ægteskabet. Jeg kan stole på, at min ægtefælle har lovet at ville leve sammen med mig, uanset hvilke udfordringer vi møder i vores liv og ægteskab. Min ægtefælle lover at være ved min side og elske mig, selvom der er dage, hvor jeg ikke fortjener at blive elsket. Jeg kan være 100 % ærlig om, hvem jeg er, og hvilke drømme jeg har for fremtiden. Jeg behøver ikke være bekymret for, at min ægtefælle forlader mig, hvis jeg for eksempel bliver jaloux, vred, ked af det eller lignende.

Min ægtefælle vælger at elske mig ud fra en rationel beslutning, som bliver dokumenteret ved underskift på et ægteskabsdokument, samt sagt højt ved alteret i kirken. Min ægtefælle træffer ikke sin beslutning på baggrund af en følelses-

mæssig forelskelse, derfor behøver jeg ikke være bekymret for at blive valgt fra lige så snart, der dukker en ny spændende person op. Jeg kan dele det inderste af mine tanker og følelser med min ægtefælle uden at være flov eller bekymret for at blive vraget til fordel for en anden. Troskab gennem ægteskabet giver tryghed til, at man sammen kan udforske og eksperimentere med de forskellige dele af ægteskabet, herunder sexlivet.

Konsekvens ved papirløst parforhold

Der er en følelsesmæssig usikkerhed forbundet med at leve sammen, uden at vi har aflagt ægteskabsløftet om troskab over for hinanden. Der sniger sig let en usikkerhed ind i vores relation, især når forelskelsen aftager. Der er i relationen indbygget en »bagdør«, som man kan flygte ud gennem. Det skaber utryghed, at man ikke ved, hvornår den anden kan finde på at bruge »bagdøren«, fordi hverdagen er blevet for besværlig.

I et parforhold, som ikke bygger på den grundlæggende troskab ved ægteskabet, kan der opstå forskellige spørgsmål i relationen, for eksempel: Hvordan jeg kan være sikker på, at jeg ikke bliver forladt den dag, hvor jeg ikke længere lever op til idealet for en partner? Forlader min partner mig, hvis jeg begynder at mærke mine grænser og give udtryk for dem? Hvad sker der, hvis vi får en konflikt, hvor jeg bliver

vred – risikerer jeg så, at min partner vælger mig fra til fordel for en anden? Det er svært at hengive sig 100 % til en partner, hvis der ikke kan gives en garanti for at være 100 % valgt til, når hverdagen bliver besværlig.

Bedste betingelser

Papiret fortæller noget om, hvad det er for en slags kontrakt, vi indgår med hinanden. Vil vi give hinanden de bedst mulige betingelser for, at det kan holde – også i tider, hvor det ikke er så nemt, og hvor man må kigge langt efter de gode følelser og det afkast, man gerne vil have af samlivet? Papiret signalerer, at vi ikke for hurtigt vil vælge den løsning at gå fra hinanden, hvis vi får problemer. Vi er villige til at investere os selv i at få det til at lykkes.

Det kan man godt blive enige om uden papir. Men alligevel: Hvis det er det, man vil, hvorfor skulle man så fravælge papiret? Hvis grunden er, at man ikke har råd til eller ikke orker den store festivitas, der normalt følger med, så lad os få skubbet lidt til den tradition, for den er ikke nødvendig. Over halvdelen af alle danske vielser foregår ved en enkel ceremoni på rådhuset. Det kunne sagtens gøres lige så enkelt i kirken, hvis man vil.

5. Aktivitet – Case

Som afsluttende aktivitet skal deltagerne i grupper arbejde med et konkret spørgsmål/case fra brevkassen på adamogeva.dk. Det kunne for eksempel

være den case, som er vedlagt i materialet: »Hvis kærligheden er ægte, hvorfor så ikke have sex før ægteskab?«. De skal så finde ud af, hvad man kan svare personen, og hvad de synes, er det rigtige at gøre i situationen. Eventuelt kan det svar, rådgiveren giver på hjemmesiden, inddrages i den efterfølgende samtale.

14

SEX
ER
GUDS
IDÉ

SEX
• ER •
GUDS
IDÉ